

Robert "Bobby" McCormack

Artist – dansare, diva, dildo

Bobby är dansens gud! I alla fall enligt Bobby själv. Dock har karriären i Vegas varit trög och Bobby väntar på sitt genombrott. Visserligen har Bobby sina forna framgångar på Broadway att skryta med, men att knega runt på småjobb passar inte den storhet som Bobby har inneboende.

Bobby blev upptäckt som barnstjärna och gjorde ett par tidiga rollen inom filmen innan New York lockade med sina scener. Efter en svindlande karriär så lockades Bobby dock att lämna New York och som pressen säkert anat (även om de har artigheten att hålla tyst om det), var det kärlek som drev honom ifrån det stora äpplet. Lite trött på rampljuset har Bobby försökt ligga lågt och därför sökte Bobby inte tillbaka till filmen som säkert skulle tagit emot Bobby med öppna armar. Via omvägar har nu Bobby hört tals om Don De Finettis projekt och Bobby känner sig ärad och manad att ta ansvaret för underhållningsaspekterna på det hela. Bobby har ju kontakterna och visionerna. Bobby kan musiken och framförallt bara Bobby kan de rätta dansstegen.

Speltips:
Namn ditt namn så ofta som möjligt, avbryt folk, var fokuserad vid dansen och dig själv, prata om dig själv och var gärna personlig, gnäll

Robert "Bobby" McCormack

Robert "Bobby" McCormack

Artist – dansare, diva, dildo

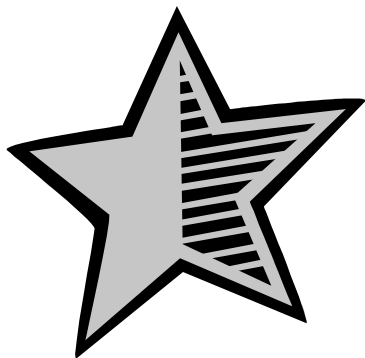
Eller så har Bobby ett stort ego och tänjer lite på sanningen. Robert McCormack föddes i en trailer i Hollywood. Hans far hade stuckit och i brist på barnvakter fick han vanligtvis göra sin mor sällskap på jobbet när hon städade studios och loger på MGM:s områden i Hollywood. Av misstag råkade Robert hamna i en scen ur filmsviten med "Busungarna". Den lilla skitiga ungen som Robert var passade perfekt in och att han hade en inbyggd tafatthet hjälpte. Nästa film som gjordes med Busungarna fick han vara med som en mindre med semifast karaktär. Kassen hemma drygades ut marginellt i några år. Men tiden var emot honom, han blev för stor för att kunna spela barn (men lite mer pengar hade han plötsligt växt till sig, inte på bredden, men skjutit i höjden på längden). Värst av allt var hans röst som i målbrottet blev raspig och lite mer nasal. Robert hade dock fått mersmak och som tonåring drog han omkring och tiggde roller i Hollywood. Så länge de saknade repliker kunde det till och med gå bra. Bortförklaringarna låg nära och Robert skyllde allt på omständigheter och gav till sist upp. Första gången han fyllde tjugo (visserligen var han blott sjutton den gången men han har tagit igen det genom att fira sin tjugoförsta dag även när han är fyrtio), flyttade han till New York, tvingade sig att lägga ned sitt röstläge flera nivåer och började kalla sig Bobby (Bobby, bara Bobby, ja just den Bobby, vet ni inte vem jag är?). Jag är Bobby)).

Tiden i New York kan dock sammanfattas till småjobb på teatrar som scenarbetare, stundom statist, ytterst sällan biroller och ofta som diskare eller servitör istället. Men vid sidan om sina misslyckanden började han leva på sina drömmar. Turister som inte kom från stan kunde imponeras på divalater och ta det som ett tecken på att man skulle vara någon. Även folk i stan kunde gå på det. Efter ett par vräkningar insåg han värdet av att ha flickvänner, de kunde oftast ordna bostad för en stund, speciellt om det var för att en liten blåögd flicka trodde att den stora Bobby ville gömma sig för pressen.

Värre blev det dock när en av flickvännernas svartsjuka make kom hem tidigare än planerat. Och hjälpte inte att han var högt uppsatt inom polisen. Bobby intalade sig själv snabbt att hans talang var för stor för NY och åkte västerut. Bobbys mamma hade flyttat till Las Vegas vilket gav honom en ny plats att stanna. Även om tiden hemma hos mamma var kort, det är visserligen alltid en potentiell nödlösning, men för tillfället bor Bobby hos sin flickvän Crystal (även om han har funderingar på att flytta hem till Amber istället, Crystal har börjat prata något om hyran). Bobby har insett att det är dags för en ny karriär, då rösten aldrig har räckt till har han bestämt sig för att satsa på dansen. Han har länge varit framgångsrik bland damerna på dansgolven och det borde inte vara svårt att göra det på scenen istället. Han har fått nys om Don De Finettis projekt och bjudit in sig själv till barracken. Vis av erfarenheten att om man bara har attityden, brukar folk missa att fråga om kompetensen.

Speltips:

Nämn ditt namn så ofta som möjligt, avbryt folk, var fokuserad vid dansen och dig själv, prata om dig själv och var gärna personlig, gnäll.

Ian Stevens

*Artist – neddekad trummis med
drömmar om en comeback*

*F-n vilken tripp det har varit. Sju f*cking år av gig, groupies och galej. I alla fall förmodligen sju år, sista året är bara ett töcken... Men nu är Ian ren igen, inga mer droger och boozen under kontroll. Rytmen finns kvar och kontakterna börjar rulla igång som förr. Så det här är läget att sätta upp världens show. Rock revaivel Las Vegas 1969 är the grej. Kan ju bli så mycket coolare med en fast rock n´roll show i balla lokaler än en fjantig spelning på en gräsmatta i New York State.*

Speltips:
Ha tix, trumma på allt, tand cigaretter och släck dem genast, var lite ängestfyllt, sitt som en hösäck

comeback

Artist – neddekad trummis med drömmar om en

Ian Stevens

Ian Stevens

Artist – neddekad trummis med drömmar om en comeback

Allt är inte full som det ska mer Ians minne. I fjol vaknade han i en säng i ett nunnekloster utan något minne av drygt åtta månader. Det som verkade som en hallisdröm, visade sig vara sanning, enligt nunnorna hade han en natt stormat in där, skrikandes att han var Jesus och skulle ta sig ann sina brudar, sedan hade han kollapsat. I veckor hade de vårdat honom och hjälpt honom att komma ned från vad han förmodar var ett drygt års drogtripp.

Innan den botten hade han varit på turné med varierande namn (Joplin, Cash, Stones, Sleepy Hollows, Rutles och Wonders) i fem-sex års tid. Livet hade verkligen varit en fest, fast som det flesta fester som Ian varit på hade det sparat ut.

När han kom ut från klostret, stod han plötsligt utan nått mer än kläderna på kroppen. Han lånade pengar till att ringa sin manager, som först blev glatt överraskad att han levde (de hade planerat en begravning i tron att han var död). En limo kom och hämtade Ian och genast rullade planerna igång, Woodstock ett par månader bort och en rutinerad trummis skulle lätt kunna klämmas in. Och vilken fest det skull kunna bli, inget skulle saknas...

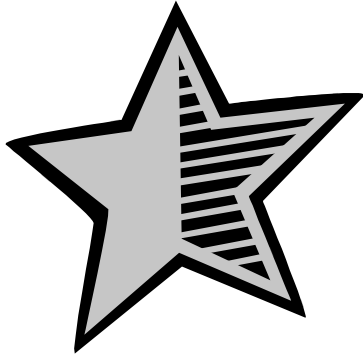
Men Ian tänkte efter, lite rädd för hur snabbt det skulle kunna dra iväg. Han hade knappt kommit in på managersn kontor förens han hade en joint i näven och en whiskeypava på bordet framför sig. Han skakade försiktigt på huvudet. Han vågade inte direkt in i hetluften igen. Ett år var borta och han ville helst inte tappa några mer.

Det visade sig hur som inte vara så enkelt, tydligen hade Ian varit rätt otrevlig under sista turnéerna och senast halvåret visste inte folk var han varit, ryktena hade varierat mellan att han dött eller dragit till Kanada, eller de som hävdade att han en dag bara gått ut i öknen för att hitta rockens gud som skulle ge honom ett omen. Det sista ryktet inspirerade Ian. Han frågade om något lite mer lowkey, gärna i nån öken och hans manager sken upp. En god vän, tydligen gudfar till hans barn, hade bett om en tjänst med en show i Las Vegas och om Ian skulle kunna sänka sig till att vara artistisk rådgivare skulle det vara fantastiskt.

I Ians öron lät det svårare än så, men samtidigt mer tryggt än Woodstock, så han tackade ja, checkade in på hotell i Vegas och måndagsmorgon (innan klostret kunde inte Ian minnas att komma upp på måndagar överhuvudtaget sedan minst tio år, än mindre komma upp på morgnar) så inställer sig Ian till en barack på en byggplats utanför Vegas.

Speltips:

Ha tix, trumma på allt, tänd cigaretter och släck dem genast, var lite ångestfylld, sitt som en hösäck

Carisma Debris

Artist – beatnik poet med starka drag av rockstjärna

Rocken är död, länge leve rocken! Carisma har haft en meningslös kapitalistisk karriär inom rockcirkusen. Hon har turnerat med flera stora band och ofta tidigare jämförts med Janis Joplin. Men Carisma har vänt sitt liv och startat en meningsfull karriär som beatnikpoet. Frågan är dock om Don De Finetti har lyckats övertyga henne att återvända till musiken, i så fall har han en given succé i bakfickan för sitt nya projekt.

Speltips:
Var blygsam, applådera åt bra idéer genom att knäppa med fingrarna, var dumpedagogisk, kräma folk och var nära, sitt gärna på golvet i lotusställning, prata hippit och använd så mycket 60-talslang du kan komma på

Carisma Debris
*Artist – beatnik poet med starka drag av
rockstjärna*

Carisma Debris

Artist – beatnik poet med starka drag av rockstjärna

Carisma Debris (född Ewa Olsen) väckte uppmärksamhet redan som barn, med sin ljuva stämma sjöng hon andliga sånger in i den amerikanska radiopublikens folksjäl. Med sin syster och mamma som kompade på gitarr var de ett par år framgångsrika som små ljusa flickor. Men två saker förändrade det, tonår och tv.

Hade inte systrarna Olsen utvecklats till två kurviga blonda bombnedslag hade det inte varit någon fara, liksom om de bara syntes i radio, så hade ingen sett hur dessa ljuva röster tillhörde kvinnor som var mer lockande än en äppelfabrik i lustgården.

De brev de fick efter att som fjorton och femtonåriga flickor uppträtt i nationell tv var inte direkt spirituella, en hel del var till och med riktig grova. Och några stod ut, speciellt de som erbjöd arbeten. Flickornas mor visade alla arbetserbjudande för sina döttrar i fast övertygelse om att de skulle stå kar vid henne och kyrkans sida. Men flickorna bländades av erbjudanden om pengar.

System Ilse Olsen tog ett arbete som modell och fortsatte med en karriär som skådespelerska, medan Ewa mötte en musikmanager som parade ihop henne med fyra lovande unga män som behövde en sångerska. Det var också managerns som uppfann hennes nya namn Carisma.

Yppig blond flicka med sensuell röst, en hetlevrad trummis, en basist med stenansikte, en gitarrist som komponerade fantastiska låtar och en pianist som kunde både sjunga harmonier och behärskade en elorgel, ett sånt band var en given succé 1961. Bandet Sleepy hollows bestod i sju år, även om några av medlemmarna byttes, så höll det så länge gitarristen Barry kunde skriva och Carisma sjöng det han skrev.

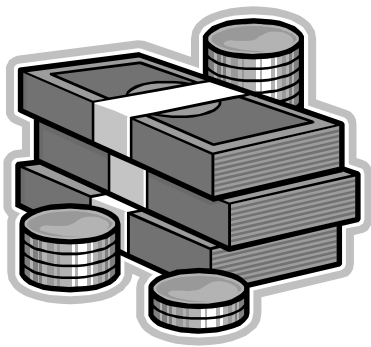
Fansen var trogna bandet oavsett hur de bytte stil och genre, från rock, till en soulinspirerad rock, till en mer psykedelisk och till sist en hårdare och mer vulgär rock. 1965 gifte sig Barry och Carisma i ett uppseendeväckande bröllop. De förkunnade att de skulle undvika att fastna i gamla stereotyper och att de tillsammans skulle göra ett uppror mot samhället och den dekadenta kapitalismen. Någon föreslog att de skulle ta sig namnet Debris och nånstans i fylla, droger och uppror blev det också så.

De två sista åren med Sleepy Hollow bestod mest i skandaler, bråk, och uppseendeväckande spelningar. 1967 skilde sig Barry och Carisma Debris efter att Barry juckat med ett fan på scen, medan Carisma hade gått av scenen med en annan kvinna. I och med att de gick skilda vägar, gjorde också bandet det. Barry berättade för pressen att han skulle skapa sig en egen karriär som skulle bli större än vad Sleepy Hollow någonsin varit. Carisma svarade med att hon skulle göra det motsatta och avsvära sig kapitalism och den förgiftade musikbranschen och gå i taoistiskt kloster.

Nått kloster blev det aldrig, istället blev det caféer i San Francisco, poesi och timmar med franskt kaffe på favorithaket "the coffee bean". Fast det har varit mer och mer knapert med pengar och när det kom ett erbjudande att hjälpa till med ett projekt i Las Vegas hakade Carisma på. Hon är väl medveten om att förhoppningen är att hon ska göra en musikalisk comeback, men samtidigt vet hon att om hon bara får bygga en sann beatnikscen, med poesi och folk som sitter på kuddar på marken och dricker franskt kaffe, så kommer hon att skapa den största succén. Och helst skulle man kunna göra det gratis för gästerna eller skänka vinsten till de tibetanska munkar som hon inte hunnit besöka.

Speltips:

Var blygsam, applådera åt bra idéer genom att knäppa med fingrarna, var flum pedagogisk, krama folk och var nära, sitt gärna på golvet i lotusställning, prata hippt och använd så mycket 60-talslang du kan komma på

Bambi Stacy

Fixare – bimbo sekreterare

Okej, Bambi liksom hittade ett schysst jobb hos den hära heta äldre spaggen som var jättetät. Och Bambi var liksom schysst och han fick väll ta sig lite frihet och hon var typ lite betuttade i honom också. Oh helt säkert asså att han skulle lämna sin hustru och typ de skulle rymma ihop. Men nu va har han fixat nån form av karriär åt henne och hon ska liksom styra upp det härna projektet och liksom jobba. Men det är väll coolt, donnisen har sagt att de måste ligga lågt en stund, för typ hans morsa snart ska trilla av pinn och om hon fattade nått kunde det vara droppen. Oh typ det är coolt för Bambi kan vara självständig och visa att hon duger till nått och hur svårt kan det vara att typ fixa en budget och hålla på att styra upp lite hotta bygkillar liksom. Plus att Bambi faktiskt har massa schyssta idéer och liksom kan hjälpa till så den här öknen blir asså ballaste och hippaste placet i Vegas. Och då kommer donnisen att lämna sin drake och den här lilla bitchen som han ersatt Bambi med, som han säger att det inte är nått med, men Bambi har sett hur den horan liksom helt flörtat upp stackars donnisen.

Speltips:
Prata med slang, fäta naglarna, tugga tuggummi, slang med häret, prata mycket, tank på små detaljer och färgmatcha allt

Fixare – bimbo sekreterare

Bambi Stacy

Bambi Stacy

Fixare – bimbo sekreterare

Bambi (född som Lola-May) har flackat runt lite i USA efter lämnat barndomshemmet i Perfection Texas. Som en av sju syskon hade hon inte mycket uppmärksamhet som barn. Men det förändrades så fort hon kom till tonåren. Plötsligt flockades alla pojkarna kring henne och hon märkte hur hon nöjt av uppmärksamheten. Alla var också väldigt snälla med att påpeka hur bra hon var och allt hon kunde göra. Men i smyg så avundades hon sin storasyster Betty som var förnuftig och handlingskraftig. Betty flyttade hemifrån när hon var sjutton och Bambi var fjorton. Betty spenderade några månader på någon form av spa och bantade ned den lilla mage hon skaffat och när hon återvände var något lite annorlunda. Den uppmärksamhet som Betty haft från pojkarna riktade istället från den dagen till Bambi. Något halvår senare flyttade Betty hemifrån. Bambis bästa stunder var efter det breven från Betty om äventyren i stora staden Denver. Där Betty själv monterade ihop stadens bilar. När Ma och Pa Stacey började prata om att gifta bort Bambi ”innan det gick med henne som det gjorde med Betty”, bestämde Bambi sig för att också flytta.

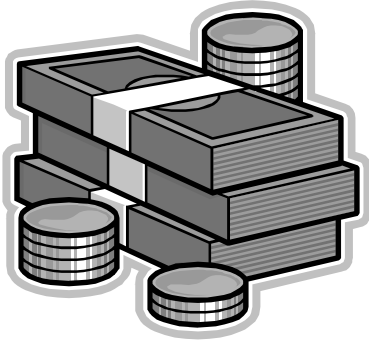
Med Betty som förebild flyttade Bambi till hemifrån. En karta och en dartpil fick utse vart hon skulle och pilen landade på Las Vegas (på tredje försöket). Med lite pengar på fickan som Bambi ”lånat” av sina föräldrar, fixade hon ett rum och gav sig ut för att hitta arbete. Meriter som boskapsskötsel, matlagning, städning räckte långt och snabbt hade hon ett arbete på ett kafé, följt av en bilhandlare som frågade om hon kunde skriva maskin. Lite felhört dock, för Bambi grunnade och svarade att hon var sisådär på att skruva på maskiner. Bilhandlaren bara skrattade och frågade om Bambi alltid brukade kläs sig på det sättet. Lite förbryllat svarade hon ja och fick jobbet.

Men något kom över den annars så snälla bilhandlaren och hans händer råkade en gång för mycket hamna på fel ställen på hennes kropp...

Jobberbjudandena fortsatte på det viset, bakgrundsdanserska, servitris, sekreterare, servitris, bilmekaniker, servitris och Bambi härdades och fick mer och mer attityd. Med tiden lärde hon sig att hennes utseende kunde ge henne vilket jobb som helst och tydligen också mycket mer än så. Kruket var då att hitta vem hon ville ha. Hon utarbetade en plan, via stans bästa restaurang skulle hon hitta sin blivande arbetsgivare och därmed också en potentiell make... Och så fick hon arbetet som Don De Finettis sekreterare och nu har hon stigit i graderna till projektledare, medan de ska hålla sin romans på sparlåga.

Speltips:

Prata med slang, fila naglarna, tugga tuggummi, släng med håret, prata mycket, tänk på små detaljer och färgmatcha allt

Dino Mastrocchelli

Fixare – smågangster med ambitioner

Det är jag, Dino, din vän!

Och jag ska inte berätta det här för någon, men i hemlighet är jag Don De Finettis högra hand, hans Capa de Capas, hans headhoncho. Men han låssas inte om det. Kan ju hänga ihop med att jag är ättling till Capone. Fast det är ju inte nån som vet, vittnesprogramet tystade min farmor. Och hon golade inte på honom, man kanske skulle kunna tro det då hon gick under jorden, men det var för att andra skulle nitat henne annars. Det var för många som inte var redo för ett kvinnligt överhuvud för maffian. Så ni ser det är egentligen mitt arv, men Don De Finetti och Dino har en deal ser ni, jag håller mig i bakgrunden och liksom fixar saker och Donen är typ gallionsfigur. Fast berätta inte för nån att jag har sagt det.

Speltips: Var du med alla, ta på folk, använd stora gester, skryt, använd vapen nonchalant, var teg

Dino Mastrocchelli
Fixare – smågangster med ambitioner

Dino Mastrocchelli

Fixare – smågangster med ambitioner

Dino har ambitioner, men är i grunden en fegis. Han försöker mödosamt bluffa sig till en position i maffian. Men helst utan att begå några som helst olagligheter.

Till det yttre ser han ut som en fullblodsitalienare, mörkt hår, sicilianska drag, till och med har han hittat en lätt accent och de rätt orden. Men hans far var italienskspansk och hans mor var irländare minst tre generationer tillbaka. Plus att farfar som var den enda egentliga italienaren i släkten var så långt ifrån maffian man kunde komma. Den historia som Dino brukar dra om att hans farmor hade någon relation till Al Capone, handlar snarare om hans farfar och unset av sanning är att farfar var med bland poliserna som hjälpte till att sätta dit honom. Inget att skryta med som maffia-wannabee, men väl något som gjorde att hans namn i vissa kretsar har mött kalla blickar.

Anledningen till att Dino så gärna vill vara mafioso är att han vuxit upp i en väldigt laglig familj, men också en väldigt pank sådan. Han har dragit slutledningen att fattiga och lagliga går hand i hand. Samtidigt har han också en förkänsla av att fängsels och brottslig lätt här ihop.

Dino lämnade Chicago, då det var svårt att komma in i organiserad brottslighet om man var polisson. I Las Vegas har han försiktigt börjat skapa en historia om sig själv. Varför han lämnade Chicago håller han tyst om, han har inte ens diktat upp någon historia. Vilket ibland kan vara bättre än att ha någon historia.

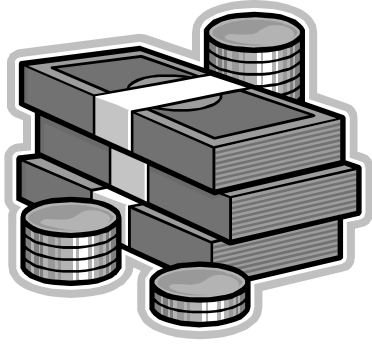
Att hitta brottslighet är inte så svårt, men att ta sig in i de kretsarna är desto svårare, speciellt om man helst inte vill riskera något. Till sin fördel har Dino tack och lov en stor käft och ett sinne för att pruta. Plus att om saker krånglar är hela den irländska släkten ett bra skydds nät. Får man inte fram något man behöver kan man gå till släktingar och få hjälp, diskret och snyggt också och ingen vet om varifrån sakerna kommer. Irländska maffian gör aldrig några formella affärer med spaggarna och vice versa. Något som Dino har kunnat utnyttja med ett blodsband i varje läger.

Bästa knepet för Dino är att lova saker, löfte kan man alltid uppfylla bra man inte har någon tidspress på dem. Så om folk gör en tjänst nu, kan man alltid vara skyldig dem nått och fixa det senare... Visserligen har det börjat bli en rätt stor hög av tjänster som Dino är skyldig folk och en del saker som han måste ordna.

Attityd är viktigt, Dino pratar mycket, visar gärna upp pengar och springer alltid runt beväpnad. Dock använder han helst inte pengarna och har aldrig vågat använda sina pistoler. För säkerhets skull har han dom alltid oladdade och är inte säker på vem han ens skulle kunna fixa rätt ammunition av. De, liksom guldklocka, fet plånbok osv. är mest till för att visa upp och inte för att använda.

Speltips:

Var du med alla, ta på folk, använd stora gester, skryt, använd vapen nonchalant, var feg

Stanley Livingstone

Fixare – jasägare och sympatisk kille

Inga problem! Lita på Stanley! Om du behöver nått, när som, var som helst, Stanley fixar. Har förresten Stanley sagt att du ser ovanligt bra ut idag. Och du Stanley diggar din stil. Saru kaffe, inga problem Stanley fixat det genast, en eller två bitar socker? Saru två bitar? Precis som Stanley själv, och du hur vill du ha javat? Med mjölk och inget socker? Schysst det är ju precis som Stanley också dricker det.

Speltips:
Le brett, fjaska, lova att ordna saker, prata om dig själv (Stanley) i tredje person, rygga till om folk gör häftiga rörelser

Stanley Livingstone
Fixare – jasägare och sympatisk kille

Stanley Livingstone

Fixare – jasägare och sympatisk kille

Stanleys pappa kom aldrig tillbaka från Europa, men till skillnad av de som ärofyllt stupade i strid, stupade Stanleys pappa i en fransyskas säng, med en kniv i ryggen av en svartsjuk make. Inte den enklast historien att ta emot när man får höra den av sina klasskamrater i skola. Och det blir inte enklare när man försöker försvara sin fars heder, i alla fall inte om man är kortaste killen i klassen och en aning för rund.

Det blev inte bättre när Stanleys mor hade en tre herrbekanta innan hon till sist gifte om sig. Och hennes nya man var en hård far som inte egentlige uppskattade att få sig en som med i äktenskapet. Så fort som möjligt såg han till att Stanley hamnade i det militära.

Måste nästan ha försikommit nån muta för det. För på intet sätt levde Stanley upp till kraven som militären borde hålla. Han var fortfarande kortare än nästan alla andra män (och större delen av kvinnorna han stötte på också) och hans midjemått var över standaret. Över lag har inte fysiken varit snäll mot Stanley, han fick tidigt en kal fläck som han försöker dölja så väl som möjligt med resten av håret, och hans mustasch är smal och tunn.

I militären spenderade Stanley fem år som malaj och i första hand förrådsman. Han vande sig vid att ställa sig in och fixa saker åt folk. Det kanske inte fick dem att tycka om honom, men de lämnade honom ifred och ibland kunde han till och med få umgås med dem.

Militären är en bra skola på att hitta kryphål och när Stanley kom därifrån hade han vant sig vid det sättet att fungera. Han fixar saker åt folk, allt från smått till stort. Ett kort tag arbetade han som privat detektiv, men problemet var att han så lätt fick stryk. Sedan blev han hälare, lite mer farligt rent juridiskt men man slapp (oftast) att folk slog en på käften. Med tiden blev det en hel del extraknäck också; försäljning av mark i Florida, försäljning av tvålar, lotterier, en och annan bluff, pyramidspel och till och med en kort tid som predikant.

Senaste kneget är som målvakt i ett byggprojekt. Don De Finetti vill ha nån som fixar dubbel italiensk bokförning och som kan ordna bra leveranskontakter. Det kan vara så att det ingår behov av att kunna sitta inne eller fly landet om nått går snett, men det är lugnt med Stanley i så fall.

Privat har Stanley rätt okej nu mer, en hyfsad vindslägenhet, en snygg lite äldre tjej han är älskare åt, en ful yngre tjej han är älskare åt och en gammal änka han uppvaktar för pengarnas skull. Han har till och med några som kallar honom för sin vän, så länge som han tar upp barnotan.

Speltips:

Le brett, fjäska, lova att ordna saker, prata om dig själv (Stanley) i tredje person, rygga till om folk gör häftiga rörelser

Eddie TvåÖrnar Jackson

Byggbas – orädd indiankrigare med högtflygande visioner

*Asch det här inget farligt. Om ni tycker det här är högt så skulle ni varit med i New York. Säkerhet?
Nja man få väll hålla tungan rätt i mun och akta balansen så är det ingen fara. Jag brukar säga att om
man ramlar så får man ju testa att flyga och funkar inte det så är idag inte en dum dag att dö på*

Speltips:
Prata intensivt, spänn ögonen i folk när du talar med dem och prata med en i taget. Försök få andra att
ta beslutet, men driv dem till att ta de beslut du vill. Föreslå lite högre byggnader.

Eddie TvåÖrnar Jackson
*Byggbas – orädd indiankrigare med högtflygande
visioner*

Eddie TvåÖrnar Jackson

Byggbas – orädd indiankrigare med högtflygande visioner

Eddie älskar höjder och känna vinden blåsa igenom hans långa hår. Han har alltid klättrat på allt som varit klättrbart och ju högre desto bättre. Talangen för att balansera hade han i blodet tillsammans med orädslan för höjder. Halva hans släkt arbetade redan i byggbranschen så det var inte så svårt att hitta jobb redan som ung.

Dessutom visade sig det att han hade talang för byggande, men det tog ett tag innan han på alvar fattade intresset. Målet har alltid varit att arbeta på så höga hus som möjligt. Med tiden visade det sig att bästa sättet att hamna på de byggen som man ville var att visa sig duktig och helst vara byggchef. Målmedvetet började han därför att plugga in allt som fanns att lära sig om byggbranschen. Och sakta stiga i graderna.

Sitt arv var dock lite emot honom, som indian blev han oftast passerad i karriären av vita män. Men å andra sidan fattade han snabbt att man istället lätt kunde haka på dem. Alla byggbasar vill ha vettiga platschefer, helst mer kompetenta än de själva, men personer som samtidigt kan dölja sin kompetens i rätt lägen och låta byggbasen glänsa. Eddie kan den tekniken vid det här laget, plus att rollen som nummer två passar lite bättre. Man kan då smita ifrån lite ansvar, hugga in mer själv och råka missuppfatta lite höjdanvisningar och råka lägga till några våningar, utan att någon vågar ge en skulden.

Tyvärr är det inte alltid som det funkar, han har fått för gott renommé och ibland åker han dit på att leda projekten i alla fall.

Privat har Eddie ett rätt bekymmerslöst liv, boplatser ordnar sig alltid i närheten av jobben, annars kan man alltid hälsa på släkten någonstans och slafa ett tag. Enda kruxet är att den släkt som inte är ute på byggarbetsplatser någonstans i världen, finns i Las Vegas och driver spel och casinon. Inte för att Eddie har nått emot spel, snarare tvärt om, hela släkten har portat honom från att spela på deras ställen. Och enda spänning som på något sätt kan mäta sig med den underbara känslan av höga höjder är att sitta med en svag hand och en bra bluff vid ett pokerbord. Oftast kan man med ett stelt ansikte komma undan med det och utan tillstymmelsen till ett leende kamma hem bordets marker. Men ibland så synar någon helt fel hand...

På det sättet är Eddie bekant med Don De Finetti och när Donen ber om en tjänst, med antydning att vissa skulder skulle kunna glömmas, är alla frågor om onödiga. Det är bara att rycka in och bygga på, hoppas det blir högt.

Speltips:

Prata intensivt, spänn ögonen i folk när du talar med dem och prata med en i taget. Försök få andra att ta besluten, men driv dem till att ta de beslut du vill. Föreslå lite högre byggnader.

Helga Klingeman-Macciato

Byggbas – nationaltysk byggprodukt

Jah! Mit der bundesrepublik is nicht der sammen zum der mutterland.

Frau Klingeman ser sitt nya hemland USA mer och mer påminna om sitt gamla älskade hemland. Hon var aldrig så engagerad i nazismen, men uppskattade ordningen. Femtioalet bjöd på mycket gott och hon följde helhjärtat utrännsandet av kommunisterna och hoppas på att regeringen skall göra samma goda insats för Asien som de har gjort för Europa. Sända ut sina vackra militärer för att kuva världens orättvisor!

Speltips:
Var gammal, hylla ordning, sätt upp agendor för mötena och försök följa dem, berätta om hur det var
tyngre förr, prata mycket stolt om dina söner.

Helga Klingeman-Macciato
Byggbas – nationaltysk byggprodukt

Helga Klingeman-Macciato

Byggbas – nationaltysk byggprodukt

Helga Klingeman talar med blandade känslor om sin barn och ungdom. Alla barnen i kvarteret var med i Hitlerjugend, så det kändes naturligt för henne att gå med. Och hon tycket om ordningen och att folk pekade med hela handen och sa vad man skulle göra. Plus att även kvinnor fick göra karriär. En vinter i sin ungdom var hon med och byggde hela vägen upp längs Donnerpass till Führerns egna sommarpalats. Hon började som alla med att bära sten. Men arbetsvilja och tålighet gjorde att hon snabbt steg i graderna. När vägen stod klar tillhörde hon en av de få som belönades med medalj för insatsen. Och vägen (som den höjdräddade ledaren knappt hann använda) blev hennes språngbräda för en kort karriär som arkitekt och byggleddare.

Hade tyskland varit mer framgångsrikt hade karriären nog varit längre, men nu föll det och de begåvade i landet försökte skeppas ut. Fröken Klingeman hade turen att tillhöra de som de allierade militärerna gärna ”räddade” från ryskt inflytande. Hon erbjöds att följa med till USA för att få arbeta med likartade projekt där.

Nu hade hon en svaghet för män i uniform, säkert inspirerat av att alla hon sett som haft status, även haft uniform. Hon hade fallit för en amerikansk officer och när hon skeppades över atlanten visade sig hennes kärlek vara besvarad. Några månader där efter var hon fru Major Klingeman-Kensington och ytterligare några månader senare var hon mor till sin första son.

Skulle ha varit synd att klaga över att få leva ett lätt lyxliv med att åka runt på militärbaser, umgås med andra officers fruar och ta hand om barnen och städa lite. Men ibland saknade hon att få arbeta själv. Åtskilliga gånger blev hon utslängd av ingejörstrupperna och tillsagd att inte lägga sig i projekt. Men lika ofta råkade någon lyssna och implementera hennes råd. Det kunde besvåra folk att hon hade huvud och sinne för byggnadsprojekt och samtidigt var kvinna. Men är man majorska kunde inte folk klaga allt för högt.

Hon och majoren han få fyra söner innan han dog på en post i Korea. Vid de laget var dock barnen redan i militärskola och Änkan Klingeman fick en god änkepension. Hon använde sin tid till att så diskret som möjligt försöka smyga sig in i arbete och byggprojekt och vid sidan om det spenderade hon tiden vid golfbanor. Det var via golfen hon hittade sin nästa make, Rodolfo Macciato (sergeant). Han hade grå tinningarnas charm, lagom med mörkt hår på bröstet och medelhavscharm. Plus att han var i en lagom ålder för att ta allt på rätt mängd alvar.

Men män i uniformer borde ha en varningstext, i januari 1969 fick Frau Klingeman-Kensington-Macciato hem sin andra vika amerikansk flagga och ett beklagande brev som förkunnande att hennes make hade stupat kämpande för frihet i Vietnam. Hon drog dock en lättandes suck över att det inte var någon av sönerna. Inte för att hon inte älskat Rodolfo, men hon visste att hon med tiden kunde hitta sig en ny make, nya barn skulle vara desto svårare. Plus att hans stora familj var beslutade att ta väl hand om henne och behandla henne som hon var deras kött och blod från födseln, eller bättre t.o.m. För deras kvinnor fick inte arbeta, men när hon yppade intresset för att göra något till Rudolfos gudfar Don De Finetti, hade hon bara några dagar senare en inbjudan till att vara med och leda hans bygge i Las Vegas.

Speltips:

Var gammal, hylla ordning, sätt upp agendor för mötena och försök följa dem, berätta om hur att var tyngre förr, prata mycket stolt om dina söner.

Jonathan "Cheif" Johnsson

Byggbas – Frånskild grovarbetare

Grabbarna är bra, man får hålla en lite fast hand, men de vet egentligen hur att bete sig. Och det är skönt att prata med karlar, alltid rak snack och klara besked. Inte som att snacka med fruntimmer som alltid ska hålla på att tjata och ha baktankar.

Och f-n (om ni ursäktar min "franska") vad det ska vara mycket modernt skit. Konstig ny musik, vad är det för fel på Elvis? Och killar med långt hår, hur ska man kunna skilja dem från kvinnfolk? Och har ni sett hur små radioapparater som de gör nu för tiden, vad ska det vara bra för?

Speltips
Vadra alla fördomar, var försiktig och medlande, var lite sexistisk, skratta från magen med lite tungmod bakom, kedjerek

Jonathan "Cheif" Johnsson
Byggbas – Frånskild grovarbetare

Jonathan "Cheif" Johnsson

Byggbas – Frånskild grovarbetare

Någonstans försvann livet och Johnsson är bitter för att han känner att han missat det. Ung och lovande i collage. Hjärte som quarterback i fotbollslaget och gift med skolans pramquenne. Och en bra karriär inom byggindustrin, allt såg ljus ut.

Sedan gick tio-femton-tjugo år...

Inget hade hänt, kvinnan hade vägrat att bli på smällen, inte för att de inte försökt, men det bara inte funkade. Och så hade hon tagit sig ett jobb, som om inte Johnssons lön räckte. Radhuset som var modernt och fräscht när de flyttade in, var inte så hippt längre och Johnsson började märka att de inte hängde med.

Ett tag försökte han, gick på modernare filmer, köpte den nya musiken, testade nya sorters kläder. Och även om frugan verkade nöjd så var det inte hans grej. Han ville ha det som det alltid varit, och helst ville han fortfarande vara tjugo. Det märktes i kroppen också, ryggen bråkade och ena knäet kärvade och värkte om det skulle bli regn.

En dag kom han hem och hittade fru Johnsson i säng med grannen, herr Peters. Förbannad och rasande gick han över och satt på fru Peters istället. Ett par månader funkade det faktiskt. De båda paren hade en konstig relation där de inte låssades om att de alla var otrogna och det var nästan spännande. Men så skulle fru Peters sabba allt genom att vilja prata om känslor. Den kvällen bestämde sig herr Johnsson för att det fick vara nog med det tjafsandet. Nästa morgon till frukost satte han ned foten och berättade för sin fru att det fick vara slut med hennes affär med herr Peters, och när han ändå var i gång sa han också till henne att hon skulle sluta jobba och börja klä sig som en anständig kvinna istället för något ungt luder. Och passade inte det kunde hon packa sina väskor och flytta ut.

Hon flyttade inte ut, istället stod herr Johnssons väskor i hallen när han kom hem.

Förty år och boendes i en husvagn är inte så hett, men det är billigt och det är ju bara temporärt. Frun kommer nog någon gång vakna upp och förstå hur landet ligger. Hon behöver nog bara lite mer tid, två år är inte så mycket. Plus att det blir lugnt och skönt för Herr Johnsson, han kommer bort från hennes ständiga tjat och gnäll. Vagnen saknar också telefon så ända gången hon kan ringa och tjata är på jobbet och då hörs vanligtvis inte hennes bjäbbiga röst. Enda kruxet är att det är lite dyrt att alltid äta ute och tydligen behövdes lite av hennes tillskott till ekonomin. Det är förj-vligt, en karl ska väl klara att försörja sin familj på sina pengar!

Hur som är herr Johnsson är bra byggbas, tålmodig med sin personal och uppskattad av sina chefer. Han är lite konfliktskygg och medlar hellre än bufflar, men kan sätta ned foten om det verkligen behövs. Nu har den här spaggen ett projekt ute i vischan utanför stan. Vet inte vad det ska vara bra för, men det var bra betalt och ett vettigt kneg.

Speltips

Vädra alla fördomar, var försiktig och medlande, var lite sexistisk, skratta från magen med lite tungmod bakom, kedjerök

Günther Atlas

Säkerhet – bodybyggande med artistiska ambitioner

Många tänker inte på det här med bodybuilding som en konstsport, men det minst lika komplext som konståkning, tiodans, eller miss Universumtävlingarna. Visst handlar det om att ha muskler, men många tror att man ska kunna använda musklerna, men saken är egentligen om hur att kunna visa upp sina muskler. Så lika mycket som träning handlar det om show, skådespelartalang och gärna lite schyssta beats. Jag har en vision om att man skulle kunna kombinera bodybuilding med andra konstarter, som dans eller skådespeleri och en vacker dag kommer det vara minst lika bra grund för alla former av karriärer som vad som helst annat. En dag kommer vi säkert till och med ha guvernörer eller till o med presidenter som kan stoltsera med en lyckad kroppsbyggare karriär som grund

Speltips:
Spän muskler, använd korta ord, om folk inte riktigt förstår, eller om inte "du" förstår – upprepa saker. Flört med alla kvinnor, prata passionerat om muskelbyggande.

ambitioner
Säkerhet – bodybyggande med artistiska
Günther Atlas

Günther Atlas

Säkerhet – bodybyggande med artistiska ambitioner

Herr Atlas är stolt över sin kropp. Han har sällan haft något annat att vara stolt över. Han har försökt med en hel del sporter, brottning funkade sådär, tyngdlyftning kom han långt med, men tillhörde inte de allra bästa, fotboll funkade okej i kedjan, men taktikerna var svåra att hänga med på. Men så insåg han att han kunde tävla med att bara visa upp sin kropp istället.

Som ung och nyfödd under brinnand krig och som flykting från vad hela världen ansåg vara fiende, var det lätt att bli mobbad. En stackars pojke då döpt till Günther Raabe insåg at hans enda försvaret var att bli större än de runt omkring en. Mutter Raabe var mån om sin pojk och såg till att göda honom väl och hans far tog sig an hans träning. Günthers pappa var också övertyga att en kontra revolution skulle komma vilken dag som helst och kommunismen skulle resa sig. Det gjorde att när väl Günther hade kämpat sig igenom en barndom klassade som tysknazisvin, fick han ta sig igenom en ungdom klassad som kommunistiskhorunge.

Vid det laget hade han lärt sig att slåss var jobbigt, var man bara tillräcklig mycket större slapp man dock att slåss. Han hade också lärt sig att ta avstånd från saker i rätt lägen och ställa upp i andra lägen. När pappa stämde upp till att sjunga internationalen stämde Günther in och föräldrarna hämtades misstänkta för oamerikansk verksamhet hade sången snabbt tystnat och bytts till ”Stjärnbaneret”. Vid det laget kunde han också enkelt stå på egna ben. Arv som tyska namn försvann snabbt, brytningen lite långsammare. Namnet Atlas kom efter en av idolerna och träningsförebilderna.

Vissa knep gjorde också att han kunde leva på sina ”talanger”. Men mycket muskler var det lätt att få arbete som väktare (även om hans föräldrars bakgrund gjorde det omöjligt att bli polis eller någon form av lagligare arbete). Musklerna visade sig också vara väldigt fördelaktiga hos det andra könet. Och ju fler flickor som han fick i säng på sin överkropps förtjänst, desto mer fåfängd blev han över sina muskler.

Idag propaganderar han glatt om konsten att träna, men riktig man är en välbyggd man. Även om livet som väktare/dörrvakt/livvakt/skuldindrivare har mycket fördelar, så söker han en chans att höras och synas. Klart är att man inte kan vara på topp i det gebitet hela sitt liv och en strävan om en karriär har fötts. Målet är en Mister Universumtävling lika stor, eller t.o.m. större än den kvinnliga motsvarigheten.

Steget för stunden är dock att via kontakter kommit med i ett casinoprojekt. Visserligen som säkerhetsansvarig, men Herr Atlas kommer att sitta med i planeringsmötena och ser en möjlighet att pitcha sin vision. Kanske en dansshow med ett par schyssta beats, pumpade inoljade muskler, män i lite kläder, kvinnor i mindre... Man kan ju droppa lite idéer om det, vem skulle inte kunna tycka att det var en bra idé?

Speltips:

Spänn muskler, använd korta ord, om folk inte riktigt förstår, eller om inte ”du” förstår – upprepa saker. Flörta med alla kvinnor, prata passionerat om muskelbyggande.

Mister Charles

Säkerhet – iskall yrkesmördare, med pensionsuppdrag

Charles, men du kan säga Mister Charles.

Mister Charles är ingen person man ringer när man har problem. Han är den typ av människa som dyker upp och frågar om man vill att han ska lösa problemen åt en. Och man säger inte nej till en man som Mister Charles.

Speltips:
Tala lugnt och släpigt, var artig och le ständigt, bär gärna solglasögon

Mister Charles
Säkerhet – iskall yrkesmördare, med
pensionsuppdrag

Mister Charles

Säkerhet – iskall yrkesmördare, med pensionsuppdrag

Mister Charles är i grunden yrkesmördare, ser det som ett hantverk, jobbar ett kontrakt per stad och flyttar sedan på sig, hemligheten är att alltid vara rörlig, aldrig synas när man utför dådet och aldrig döda någon man inte har betalt för. Mister Charles har legat lågt i San Francisco ett tag, bra stad, trevliga barer, kanonbra beatnickpoeter och en del trevliga folk han känner, men för någon vecka sedan kändes det som det var dags för lite action

Ett samtal till lokala kontakter och några dagar senare kom ett tidigt samtal, enkelt uppdrag, en flicka med lite oförsiktigt flinka fingrar som tagit en väska som inte tillhörde henne, adress och bild (alltid synd när de är så söta) följde med, hittat snabbt adressen, skuggade efter tjejen ut över Golden Gatebron, prejade iskallt av hennes taxi ned i vattnet, inkasserade pengarna och drog till Las Vegas

Tre veckor senare har Mister Charles insett att Vegas suger, inga caféer, inga schyssta barer, absolut inga beatnickpoeter, bara massa spel och dobbel, suger stort

Samtidigt är det lite hett, att byta ställe så här snabbt kan vara lite risky, så det är att bita ihop, hitta ett uppdrag som inte kanske behöver säga bang, ligga lågt, men försöka sysselsätta sig innan man blir nojig

Mister Charles sökte upp en lokal boss, stod på Don De Finettis kontor och sa ”jag är Mister Charles, du har ett problem, jag fixar problem”, donen tittade, nickade, skadade hand, var glad att Mister Charles hade kommit, gav adressen till en bit mark med en barack, frågade om Mister Charles kunde fixa säkerhet

Mister Charles har kolla området, satt parimetrar, riggat saker, kollat in var man bäst lämnar diskreta gravar i öknen, för säkerhets skulle ha mutat in lite folk i fullmäktige och insett att säkerhet också innebar att sitta med i byggråden, grunnar på om man kan droppa idéer, det behövs mer beatnik i Vegas och en brevbekant i Yakozan har droppat vad de planerna på de stackars japsen, nått som de ska kalla karaoke, skulle kunna vara nått

Speltips: tala lugnt och släpigt, var artig och le ständigt, bär gärna solglasögon

Valeri Lee Cooper

Säkerhet – mystisk piratninjaättling med en egen agenda

Valeri Lee Cooper är en mytomspunnen kvinna i den amerikanska undre världen. Ingen vet varifrån hon kommer, hon har bara dykt upp. Ryktena går isär om hon är en japansk superninja eller om hon är en ättling till franska och asiatiska pirater i stilla havet. Hon är fruktad av alla och har rykten om sig att vara odödlig, det finns t.o.m. de som tror att hon är en demon och att hon inte kan beträda helig mark. Hon är selektiv med sina uppdrag och ser man henne sägs det vara tur, för de som ska dö hinner aldrig se henne.

Speltips:
Var mystisk, prata med lite varierad brytning (tysk, fransk, asiatisk), hota folk om de inte verkar arbeta för projektet bästa, sänd hemliga lappar till spelledaren

Valeri Lee Cooper
*Säkerhet – mystisk piratninjaättling med en egen
agenda*

Valeri Lee Cooper

Säkerhet – mystisk piratninjaättling med en egen agenda

När Lee var sex år kom en vit man till hennes by. Han var utsänd av farbror Stalin i hemlighet och tog sig an att vara mentor åt några barn för att träna dem för eventuella framtida behov. Tills tonåren tränades hon lika mycket som KGB-agent som vietcong och när hon var mogen smugglades hon ut från Vietnam för att avsluta sin utbildning i sovjetiska läger. Lee hade talang för det hon gjorde, hon var snabbtänkt och smart. Så smart att hon silade delar av propagandan. Den stora motivationen för henne blev att framstå som en bra agent, för att då skulle KGB hålla ett öga, så att vietcong tog hand om hennes familj och by.

När hennes träning var färdig diskuterade hennes chefer Lees framtid. Hennes landsmän ville gärna ha tillbaka henne, men ryssarna såg ett större värde i henne. Hon skulle kunna bli en utmärkt sovaragent i USA, kunna smugglas dit som flykting och sedan invänta ett läge. När rätt möjlighet öppnade sig skulle hon nås av ett kodord med instruktioner på vad att göra. Mot en häpnadsväckande mängd vapen gick vietcong med på att Lee skulle stanna i KGB:s tjänst.

Lee fick bonusnamnen Valerie Cooper och en fejkad bakgrund, sattes på en båt och tre veckor senare gick hon på ett amerikanskt collage. Några år låg hon lågt som äldre tonåring, men en dag försökte några pojkar ta sig friheter med henne och träningen tog överhand. Pojkarna hamnade på intensiv, Lee i en cell. Hennes första besök var en lite äldre italiensk man i cellen. Han var väldigt artig och berättade att han kunde hjälpa henne, men att han kanske några gånger skulle kunna tänkas be om lite gentjänster. Mannen (då kamrer Donatello De Finetti) hjälpt Lee med en advokat och snabbt försvann både anklagelser och pojkarna som besvärat Lee. Kamrer De Finetti var artig och höll kontakten med Lee. Han blev som en extra farbror och bjöd till och med hem Lee över jul (inte för att Lee brydde sig om jul, men gesten uppskattades).

En dag kom stunden då kamrer De Finetti bad om sin tjänst, en rätt enkel sak, en kollega som han hade hamnat i onåder hos som behövdes tas om hand om. De Finetti (som Lee vant sig vid att kalla Don) frågade om det skulle vara nått problem för Lee och hon skakade på huvudet. Sedan nämnde Don att det skulle kunna finnas vakter, beväpnade vakter nära personen, skulle det vara ett problem? Lee skakade åter på huvudet. Hon hade bara ett villkor för att utföra tjänsten för Don; ingen fick bli säker på vad hon hade gjort.

Nästa dag var det genomfört, Dons kollega Don Filippo och hans fem närmsta män var försvunna och Kamrer Don De Finetti titulerade om sig till Don Don De Finetti (även om det bara är Lee som brukar komma undan med att kalla honom för Don de Don). Myten om att Lee skulle vara Donens personliga ninja (eller stundom pirat, kungfumästare, eller femme fatal) spirade, men ingen var säker. Lee trivdes, Don höll henne med en bra lön och hon kunde njuta av kapitalismens dekadens.

För nån vecka sen kom kodordet från KGB, de hade hört om Donens senast projekt och bad Lee som stod honom nära att utnyttja sitt inflytande. Meningen är att Lee ska se till att projektet flyter smidigt och blir så lyckat att Don skulle kunna bjuda in president Nixon till invigningen. Det skulle göra presidenten till en bra måltavla för Lee och hon skulle kunna genomföra sitt ärofyllda uppdrag för kommunismen. Och gjorde hon inte som dom sa dog hennes familj...

Speltips:

Var mystisk, prata med lite varierad brytning (rysk, fransk, asiatisk), hota folk om de inte verkar arbeta för projektet bästa, sänd hemliga lappar till spelledaren

Billy-Bob "Stoneface" Hudson *Specialist – Spänningsökare och countryfetischist*

Las Vegas News 3 mars 1969:

Spänningens man Stoneface Hudson har än en gång gjort något som ansetts omöjligt. På rekordtid har han bestigit alla de fem högsta topparna i de europeiska alperna och avslutat med en sanslös nedförstur på skidor. Dagen efter lär han länsat banken i ett storkasino på europeiska Rivieran. Tidigare samma dag har det ryktats att han ska ha med trygg marginal slagit ett lokalt racingproffs i en kapplöpning längs Medelhavets slingrande vägar. För stunden verkar inget kunna tillfredställa denne mans lust på spänning.

Man skulle kunna tro att han skulle vara nöjd efter en sådan dag, men inte minsta tillstymmelse till leende kunde anas på hans läppar när han tog och hämtade ut sin resväska med vinstpengar. Ryktena skvallrar om att hans nästa mål skulle kunna vara vår fagra ökenpärla... Men vad som han ska ta sig an för thrills här är ännu okänt.

Spel tips: Tugga på nätt, släpa med rösten, sök spänning men triggas på varje sak max en gång. Växla mellan att vara helcool och vara speedad, predika countrymusikens storhet och dans

Billy-Bob "Stoneface" Hudson
Specialist – Spänningsökare och countryfetischist

Billy-Bob "Stoneface" Hudson

Specialist – Spänningssökare och countryfetischist

Spänning är oviktigt för Billy-Bob, han har alltid haft lätt för höga farter på hästrygg eller bakom ratten. Och döden har aldrig varit något han brytt sig om. När han var ung landade han in ett ormbo, men chockerade hela trakten med att binda ihop ormarna till en boll och lugnt gå därifrån (det är i alla fall det de berättar om honom).

Som äldst av fem syskon (bröderna; Ralph-Bob, Stevy-Bob, Bobby-Bob och systemen Peggy-Bob) i den lilla hålan Swollen Groin, Texas, fick han tidigt hjälpa till med att sköta gården. Han lärde sig snabbt att vara hård, cool och tuff. Och när folk dök upp för att inkräva pengar som inte gården hade, spöade han ledigt upp deras hejdukar. Men det var inte banken som han trodde, utan maffian.

Nästa gång kom de med fler och större killar, så Billy-Bob fick ta hjälp av brorsan Ralph-Bob och spöade skiten ur dem.

Tredje gången klev en liten man ut ur en stor bil, men halvågade glasögon och en väska. Maffian hade sänt en Kamrer den här gången, och kamreren föreslog en "Lösning". Billy-Bob jobbade för dem ett tag och hans familj fick allt de behövde. Billy-Bob såg saken ur sina sextonåriga ögon, tittade på mannen och sedan på bilen, och svarad: "Kanske det, får jag köra din bil i så fall?". Kamreren tog i hand och gav Billy-Bob bilnycklarna.

Billy-Bob hade sett hur Pa Hudson gjorde när han körde bil och alltid gnällt över hur långsamt det gick. Han brakade lös i rekordfart till Dallas. Kamreren var nästan synligt impad och satte Billy-Bob på att köra flyktbilar. Snabbt löstes familjens skuld, men Billy-Bob fortsatte att arbeta för maffian.

Första slagsmålet Billy-Bob hade varit i hade gett honom en adrenalinkick, samma sak hade hänt när han första gången satte sig bakom ratten, hans första inbrott, första bankrånet, första kvinnan han lägrat, första mannen, första gången han sjungit på scen, första pokerpartiet, andra pokerpartiet... Men pokern var ett undantag, en av de två saker som hade kunnat ge Billy-Bob en spänningsskick flera gånger. Bara poker och Square dance funkade för att underhålla Billy-Bob.

Nu har kamreren hört av sig igen, han kallas nu för Don istället och är högdjur inom maffian och bad Billy-Bob hjälpa till med ett byggprojekt i Las Vegas. Billy-Bob tvekade inte att tacka ja, inte bara för att man skulle kunna fixa ett ok pokerplace, utan främst att han skulle kunna få genomföra sin barndomsdröm; världens största swardanceloge!

Speltips: Tugga på nått, släpa med rösten, sök spänning men trigga på varje sak max en gång, växla mellan att vara helcool och vara speedad, predika countymusikens storhet och dans

Madame Minnie de Ville

Specialist - kan Paris, Cancan Las Vegas

Om nån kan den här showbizen så är det Madame Minnie! Ett liv inom branschen och hon vet vad som gäller varje decennium. Förr kunde det räcka med en halvlustig clown, eller ett par nakna tuttar eller till och med ett lejon. Men en sak räcker inte längre, det behövs; spel, show, sprit, lite naket, bling-bling, storslagenhet, mer naket, champagne, drinkar och naket

Hennes vision är ett Molin Rouge i öknen, en hyllning till dekadensen

Speltips:
Fejka ibland en fransk brytning, slå ut med armarna när du pratar, ta på folk, nyp pojkar i häcken om läge ges, skatt ofta, behandla folk lite som de var barn, gulla med små pudlar och rök cigaretter med munstycke

Madame Minnie de Ville
Specialist - kan Paris, Cancan Las Vegas

Madame Minnie de Ville

Specialist - kan Paris, Cancan Las Vegas

Minnie är har länge varit en stor dam inom teatern och vaduvillen. Hela hennes familj har hon arrangerat och styrt upp. Hennes söner har nu egna framgångsrika karriärer och hennes sorgetid för hennes salige lille make har nog tagit slut (det är i alla fall snart ett decennium). Så nu har hon tid att ägna sig åt sig själv och sina önskningar. Dags att ut och leva livet "la dolce vita"!

Även om hon varit fångad av scenen har hon andra ambitioner. Nu är det dag att sluta göra saker för andra och ta sina visioner och följa dem.

Minnie är en dam med passion för livets goda, viner champagne, praliner god mat, små gulliga hundar... och nu kanske det åter på ålderns höst är dags att ta upp det där med karlar igen.

Med en passion för fantastiska dekorer ser nu Madame Minnie sin chans att bygga ett casino som är mer än en byggnad. Det kan kombinera spökhus, restaurang, kanske en flytande ö, dubbla dörrar, lönngångar... Hon fick nys om Don De Finettis projekt och inget kunde stoppa henne. Och med fem framgångsrika söner som kunde utnyttja sina kontakter var det inte länge förårens hon var anlita. Under en golf tur med sönerna och Donen skakades det hand och sedan lämnade hon gossarna att leka sina lekar.

Den lille donen bad visserligen bara Minnie att hjälpa till med det koncept och sceneri, men hon tänkte att hon lika gärna kunde vara artig och hjälpa till med resten. Tidigare har hon varit så begränsad av lokaler, scener, budgetar och annat tråkigt. Nu kan hon skapa en scen som är en byggnad i sig själv och använda alla sina visioner på en gång.

Och uppträdande kan ske överallt, och av alla de slag, från eldblåsare, till fars, till musik, i varje skrymsle och vår. Kanske sjungande servitriser och varför inte en gorilla i köket. Inga fåniga begränsningar den här gången. Plus att det är någon annans pengar som hon sätter sprätt på och maffian har säkert så det räcker och blir över.

Speltips:

Fejka ibland en fransk brytning, slå ut med armarna när du prata, ta på folk, nyp pojkarna i häcken om läge ges, skratt ofta, behandla folk lite som de var barn, gulla med små pudlar och rök cigaretter med munstycke

Timothy "Tim" Depardue
Specialist – arkitekt / speciallist på bergodalbanor

Det känns fel att kalla några enstaka fall av missöden för en lång svit av olyckor. Och det är svårt att förstå de som vill bygga ofarliga bergochdalbanor. Det skulle ta bort hela spänningen med det hela. Vitsen är ju att dödsföraktande slängas ut och med en hårsån undkomma att omkomma.

Timothy "Tim" Depardue
Specialist – arkitekt / speciallist på bergodalbanor

Speltips:
Prata om fart och nedförsbackar, fråga folk om privatlivet och försök få umgås utanför jobbet, var entusiastisk, var motsägelsefull när du pratar om ditt förhållna (blanda friskt med skronor)

Timothy "Tim" Depardue

Specialist – arkitekt / speciallist på bergodalbanor

Med en lätt lånad cv fick han jobbet för Don De Finetti. Ryktena har sagt att Donen har en vision för att bygga ett casino/showtempel med världens största vattenrutschbanor och det kan väl inte vara så mycket annorlunda att bygga vattenrutschbanor jämfört med bergochdalbanor, looparna kanske kan vara lite problem...

Tim lever i skuggan av sin mer lyckade bror som är framträdande arkitekt med specialisering på badanläggningar. Faktum är att de flesta jobb som Tim fått så har beställaren först varit förvånad över att han även behärskar berg och dalbanor, sedan har beställarna blivit besvikna när de insett att de inte fått den arkitekt som de tänkt sig, utan dennes bror.

Det har aldrig nedslagit Tim, han har huggit i och byggt för att överträffa sin brors namn. Alltid har resultaten varit spektakulära, oftast till och med hyllade till att börja med. Men det har vanligtvis slutat med tragedi, lite för högt, lite för fort och lite för farligt. Till sist har skyddsinspektionen förbjudit Tim att någonsin igen bygga en berg och dalbana. Istället har han inriktat sig på sin brors specialitet; vattenrutschbanor.

Principen borde kunna vara den samma och Tim har lite lovande beräkningar som tyder på att man borde kunna få till en fungerande loop även i en vattenbana. Enda som saknats var rätt scen för ett sånt mästervärk. I alla fall tills Tim fick höra tals om att den berömda entreprenören Donatello De Finetti skulle bygga ett storvärk i öknen utanför Las Vegas. Ett storvärk som i Tims ögon endast kunde innebära en sak; den rätt platsen för hans mästervärk.

Han har mutat sig in i projektet, mest genom att rida på folks missuppfattning att han skulle vara sin bror. Men nu är han officiellt anställd (även om det än så länge är utan lön).

Resten av Tims liv är hur som inget att ha längre, familjen har helt skurit kontakten, mest för att Tim hejdlöst exploatera sin brors framgångar. Kvinnor har han aldrig haft tid för, boendet har blivit i en husvagn för att lätt kunna flytta med projekt och sociala kontakter har han aldrig hunnit med.

Det har han tänkt ska kunna ändras nu, den här gången ska han inte bara stänga in sig med sina ritningar, utan ta sig tiden att umgås och lära känna de andra i projektet. Han har hur som det mesta redan ritat, speciellt som det i första hand bara är omräkningar av hans gamla berg och dalbanor. Så ut och lev livet och det kan t.o.m. vara dags att ha en romans på jobbet

Speltips:

Prata om fart och nedförsbackar, fråga folk om privatlivet och försök få umgås utanför jobbet, var entusiastisk, var motsägelsefull när du pratar om ditt förflutna (blanda friskt med skrönor)